

Janko Dolgolesnik:

Domov ženimo!

Večer se je približal. Komarji so plesali po zraku in napovedovali, da bo prihodnji dan spet lepo vreme. Pastirji so že spekli in pojedli krompir. Drug drugega so ogledovali, kdo je bolj črn okrog ust. Kar z rokavi so si brisali marogaste obraze. Do vode stopiti se jim je zdelo predač.

Sivka je zamukala. Njen glas je bil tak, da se je vedelo: z današnjim dnem je zadovoljna. Samo malo žejna je; pa bo mimogrede že našla pot do Rače. Tam bo ugasila tudi svojo žejo.

Gorjuški pastirji so bili te misli, da je njih delo za danes končano. Storili so, kar že od nekdaj dela pastirski rod, preden zapusti pašnik. Kar v klobuku je prinesel Gorenjčev Tine vode in z njo pogasil ogenj.

Da ne bo kdo rekel: »Pastirji so zažgali, če bi jelo ponoči kje goreti,« je utemeljeval Tine svoje ravnanje.

Lovrinov Peter pa je zasadil v sredo pepela križ. In še pepel je prekrizal s pastirsko palico.

»Ponoči bodo prišli sem angeli. Če bi pa križa ne bilo, bi pa prišle hudobe iz pekla. Pa se ne bodo grele ne! Pri našem ognju že nikoli ne!«

Za sklep so pa fantje — štirji so bili — zaropotali še znano pastirsko slovo. Lovrinov je začel, Gorenjčev, Dolenjčev in Notranjčev so pa odgovarjali.

»Še pasimo! — Domov ženimo!

Kaj bomo pa delali? — Žabe bomo lovili.

Kam jih bomo pa devali? — Na železna vrata.

Kje so pa tista železna vrata? — Sekirica jih je posekala.

Kje je pa tista sekirica? — V grm je padla.

Kje je pa tisti grm? — Pogorel je.

Kje je pa tisti pepel? — Voda ga je vzela.

Kje je pa tista voda? — Golobčki so jo popili.

Kje so pa tisti golobčki? — Gospa jih je postreljala.

Kje je pa tista gospa? —

Čez planke je poskočila,

si vrat in glavo zlomila,

pa je nad nami zavpila:

Kdor bo prej bele zobe pokazal,

ga boš ti s šibo namazal.«

In oni štirje pastirji so naenkrat trdo zaprli usta in gledali — s prsti drug na drugega kazaje — zdaj v enega, zdaj v drugega, dokler ni enega premagal smeh. Bušnil je z vso silo na dan. Za kazen je moral segnati živino skupaj. Ostali so pa hiteli k Rači, napajat živino. Potem so pa vsi skupaj veseli in srečni gnali domov.

